

Fővárosi Ítéltábla

8.Bf.396/2016/11.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2017. február 8. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

végzést:

Az emberölés bűntette miatt ellen indított büntetőügyben a Székesfehérvári Törvényszék 7.B.9/2016/25. számú ítéletét helybenhagyja.

A szabadságvesztés tartamába beszámítja a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban 19.050 (tizenkilencezer-ötven) forint - a vádlottat terhelő - bűnügyi költség merült fel.

Indokolás

A Fővárosi Törvényszék a rendelkező részben írt határozatával vádlottat emberölés bűntette [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban Btk.) 160. § (1) bekezdés] miatt 8 év börtönfokozatú szabadságvesztésre, és mellékbüntetésül 6 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. Megállapította, hogy a vádlott legkorábban a börtönbüntetés kétharmad részének letöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett továbbá a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére, a büntetés súlyosítása, a vádlott és a védő pedig enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Fejér Megyei Főügyészség a vádhatósági fellebbezést részletesen indokolta, melyben kifejtette, hogy a súlyosító körülmények száma és nyomatéka folytán az elsőfokú ítéletben kiszabott büntetés nem alkalmas a büntetési célok elérésére. A beszámítási képesség enyhe fokú korlátozottsága elenyészik az egyébként helyesen feltárt súlyosító körülmények mellett, így a vádlott büntetésének lényeges szigorítása indokolt.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.278/2016/3. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartva az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamának felemelését, egyéb részekben a határozat helybenhagyását indítványozta.

A nyilvános ülésen a védő az enyhítésre irányuló jogorvoslatot fenntartotta. A vádlott felszólalásában kifejtette, hogy cselekményét erős felindulásban követte el. Tettét megbánta és az enyhítő körülményekre figyelemmel büntetésének enyhítését kérte.

A fellebbezések nem alaposak.

A bejelentett perorvoslatok folytán az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban Be.) 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelemben felülvizsgálta. A másodfokú bíróság a törvényben előírt teljes revízió keretében a fellebbezések okára és céljára tekintet nélkül bírálta felül a tényállás megalapozottságát, a bűnösség megállapítását, a bűncselekmények minősítését és a büntetés kiszabását is.

A felülbírálat során a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le. Nem vétett sem feltétlen, sem olyan relatív jellegű eljárási szabálysértést, ami az érdemi felülbírálatot kizárná.

A törvényszék ügyfelderítési kötelezettségének eleget téve megalapozott tényállást állapított meg, mely a Be. 351. § (1) bekezdés értelmében a másodfokú eljárásban is irányadó. A tényállásból ugyanakkor az ítéletábra mellőzi a 3. oldal 4. bekezdéséből az *egyenes ölési szándékra utalást*, mert a szándék és annak formája olyan belső, ún. tudati tény, mely nem a tényállás része, hanem a jogi indokolásba tartozik. Egyes, az elkövetőnek a cselekményéhez fűződő pszichés viszonyát tükröző tények, mint az orgazda tudata a megszerzett dolog lopott voltáról, vagy a csaló tudatában a megtévesztés felismerése, mint történeti tudati tények a tényállás részét képezhetik, a kizárólag jogi fogalomként megjelenő szándék és formái azonban ún. jogi tudati tények, amelyeket a történeti tényállásnak a büntető törvényi tényállással való megfeleltetése során az ítélet jogi indokolásában kell rögzíteni (BH2006. 392., Kúria Bfv.II.502/2014/15., Kúria Bfv.II.1643/2015/4.).

A törvényszék az ügy helyes eldöntése szempontjából lényeges bizonyítékokat megvizsgálta és azokat okszerűen, a logika törvényeinek megfelelően, gondosan, megalapozottan értékelte. Számba vette a terhelti beismerő vallomást, a cselekményről közvetve információt szerző tanúk vallomását, a helyszín adatait, az elmeorvos-és orvosszakértői véleményeket, a lefoglalt tárgyi bizonyítékot és a releváns okiratokat. A bíróság a releváns tények tekintetében a szükséges bizonyítást lefolytatta és az általa elfogadott bizonyítékok alapján a tényállást helyesen, hiánymentesen, iratszerűen állapította meg. A fellebbezéssel egyébként sem támadott tényállás megalapozatlansági hibában nem szenved, így a másodfokú bíróság ítéletét az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

Az elsőfokú bíróság törvényesen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a cselekmény minősítése is megfelel az anyagi jognak. Nem tévedett a törvényszék, amikor a vádlott egyenes ölési szándékát megállapította és a terhelti cselekményt a Btk. 160. § (1) bekezdése szerint emberölés büntetnének minősítette. A vádlott kábítószer hatása alatt követte el a bűncselekményt, ezért tudattartalmára és ezáltal szándékára a tárgyi tényezőkből lehet következtetést vonni. A vádlott élet kioltására alkalmas, a védekezés lehetőségét szinte kizáró eszközzel sújtott le többszörösen apja fejére és az élettel összeegyeztethetetlen sérüléseket okozott, a sértett halála a helyszínen bekövetkezett. Az elkövetés eszköze, a támadott testtájék, a halálos sérülések, a kifejtett erőbehatások és azok többszörössége alapján megalapozottan lehet következtetést vonni a vádlott egyenes ölési szándékára.

Az elsőfokú bíróság helyes indokok alapján vetette el, hogy a cselekmény a Btk. 160. § (2) bekezdés k) pontja szerint súlyosabban minősül, nincs arra adat ugyanis a tényállásban, hogy a sértett életkora vagy bármely fogyatékosága folytán védekezésre korlátozottan lett volna képes.

Az irányadó tényállás alapján - bár közel áll a cselekmény ahhoz - nem állapítható meg a különös kegyetlenséggel elkövetés sem (Btk. 160. § (2) bekezdés d) pont). A tényállás ugyanis nem rögzít olyan nagyobb számú baltacsapást, melyből alappal lehetne következtetni a vádlotti tett olyan fokú brutalitására, mely már e minősített eset törvényi tényállását merítené ki.

A vádlotti cselekmény enyhébben sem minősíthető. A vádlott által hivatkozott, a Btk. 161. § (1) bekezdésében írt privilegizált emberölés büntettének ugyanis nem valósultak meg a törvényi tényállási elemei, mert nem állapítható meg a vérszerinti apa sérelmére ölés során a méltányolható ok, de éplélektani alapon kialakuló olyan fokú indulat sem, mely lehetővé tenné a vádlotti cselekmény enyhébb minősítését.

Összegezve, a másodfokú bíróság törvényesnek találta a cselekmény minősítését.

A törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket feltárta, és azoknak megfelelő nyomatékot tulajdonítva a büntetési célok elérésére alkalmas, a büntetékiszabási elveknek megfelelő, tett arányos büntetést szabott ki, mely szükséges, egyben elégséges és figyelemmel van az egyéniesítés szempontjaira is. A vádlott tényfeltáró beismerő vallomása, tettének megbánása és különösen a beszámítási képesség enyhe fokú korlátozottsága olyan súlyú enyhítő tényezők, melyek valóban indokoltá tették a szabadságvesztésnél a büntetési tétel középértékétől az alsó határ felé az eltérést. A szabadságvesztéshez megfelelően igazodik a közügyektől eltiltás tartama is.

Ezen okok miatt a másodfokú bíróság nem találta alaposnak a büntetés súlyosítására irányuló ügyészi fellebbezést.

Nem volt megalapozott az enyhítést célzó védelmi fellebbezés sem. A vérszerinti apa sérelmére baltával emberölést elkövető vádlottnál a büntetés enyhítésének nem álltak fenn a törvényi előfeltételei.

Az ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek.

A kifejtettek alapján az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése értelmében - helyes indokainál is fogva - helybenhagyta.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött idő beszámítása a Btk. 92. § (1), (2) bekezdésén alapszik.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget az ítéletábra a Be. 381. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

Debrecen, 2017. február 8.

Dr. Elek Balázs sk. a tanács elnöke, Dr. Háger Tamás sk. előadó bíró, Dr. Gömöri Olivér sk. bíró

ZÁRADÉK: A Székesfehérvári Törvényszék 7.B.9/2016/25. számú ítélete a másodfokú határozat által a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Debrecen, 2017. február 8.

Dr. Elek Balázs sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül
tisztviselő